

دفاع از خواست‌های معلمان دفاع از حق یک زندگی شرافتمندانه است

روز پنجشنبه ۱۶ مهر، هزاران معلم در سراسر کشور از جمله در استان‌های تهران، کردستان، کرمانشاه، همدان، مازندران و خوزستان با تجمع در برابر ادارات آموزش و پرورش خواستار تحقق خواست‌های خود شده و به بی‌توجهی مقامات دولتی اعتراض کردند.

روز دوشنبه ۱۳ مهر برابر با ۵ اکتبر (روز جهانی معلم) نیز جمعی از معلمان در استان‌های تهران و گیلان دست به تجمع اعتراضی زده بودند.

از آنجا که در سال گذشته‌ی تحصیلی معلمان دست به اعتراضات پرشکوهی زده و براساس سنت سال‌های اخیر معلمان در روز جهانی معلم دست به تجمعات اعتراضی می‌زنند، جمهوری اسلامی پیش از آغاز سال تحصیلی با بازداشت و احضار تعدادی از معلمان سعی کرد از شکل‌گیری این تجمعات در روز جهانی معلم جلوگیری کرده و یا حداقل از حضور وسیع معلمان با ایجاد جو رعب و وحشت جلوگیری کند. در روزهای گذشته نیز اخبار متعددی از بازداشت و احضار تعدادی از معلمان منتشر شد که از معلمان خواسته بودند تا در تجمع ۱۶ مهر شرکت نکنند. از سوی مراکز سرکوب و امنیتی معلمان تهدید شده بودند که در صورت حضور در تجمع امروز دستگیر خواهند شد.

اما به رغم تمامی این تهدیدات و بگیر و ببندها، معلمان عقب‌نشینی نکرده و با تجمع در برابر ادارات آموزش و پرورش و صدور قطعنامه به اعتراض خود در این روز پایان دادند.

تهدید و سرکوب معلمان از سوی دولت جمهوری اسلامی در صورتی‌ست که همین دولت به حدود ۱۰۰ نفر معترض به قرارداد هسته‌ای اجازه داد تا با زدن چادر به مدت یک هفته عبور و مرور در برابر مجلس را با اخلال روبرو کنند، آن هم بدون مجوز. اما اگر معلمان و یا کارگران بخواهند در اعتراض به تضييع ابتدایی‌ترین حقوق خود دست به تجمع و یا تظاهرات بزنند با سرکوب و برخورد شدید دولت روبرو می‌شوند.

هم اکنون نیز تعدادی از کارگران و معلمان به دلیل شرکت در اعتراضات و یا تلاش برای احقاق حقوق خود در زندان بسر می‌برند.

برخورد دوگانه دولت جمهوری اسلامی با اعتراضات به‌خوبی ماهیت این دولت را آشکار می‌سازد. دولت جمهوری اسلامی اگر صدای اعتراض کارگران، معلمان، پرستاران و دیگر زحمتکش‌ان جامعه را بر نمی‌تابد، به این دلیل است که دولتی‌ست بر ضد آن‌ها، دولتی‌ست که وظیفه‌ی آن پاسداری از نظام طبقاتی حاکم است.

مگر خواست‌های معلمان چیست که این‌گونه سرکوب شده و با خطر دستگیری، اخراج، تبعید و تهدید نیروهای امنیتی روبرو هستند؟ در قطعنامه صادره از سوی معلمان، فشرده این خواست‌ها بیان شده است.

معلمان خواهان حق تحصیل رایگان هستند و این حقی‌ست که دولت جمهوری اسلامی از میلیون‌ها کودک ایرانی گرفته و کابینه‌ی روحانی با تشدید سیاست خصوصی‌سازی مدارس این روند را تشدید کرده است.

معلمان خواهان حذف فضای امنیتی از آموزش و پرورش کشور هستند اما دولت این فضا را تشدید کرده است. چرا که آزادی در تضاد با ماهیت دولتی‌ست که بقای‌اش بر تداوم این فضا و ناآگاهی و عدم تشکل کارگران و زحمتکش‌ان بستگی دارد.

معلمان خواستار آزادی همکاران خود هستند اما دولت برای جلوگیری از مبارزات معلمان آن‌ها را به بند می‌کشد. چرا که نه قادر است و نه می‌خواهد پاسخ‌گوی خواست‌های برحق معلمان باشد.

شماره پیامگیر در اروپا: ۶۴۴۹۲۸۳۷۲ (۰) ۰۰۳۱

نشانی ما روی اینترنت: www.fadaian-minority.org آدرس الکترونیکی ما: info@fadaian-minority.org

معلمان خواستار بهتر شدن وضعیت معیشتی خود هستند چرا که امروز اکثریت بزرگ آن‌ها در زیر خط فقر زندگی می‌کنند. اما دولتی که بخش اعظم بودجه خود را به نهادهای سرکوب، امنیتی، بوروکراسی و مذهبی اختصاص داده و تمام هم و غم‌اش افزایش هزینه‌های نظامی و دخالت پُر هزینه در منطقه و دیگر کشورهای جهان است، حاضر به افزایش بودجه آموزش و پرورش نیست و نخواهد بود.

پس چاره کار در چیست؟ یک چیز مسلم است. دولت جمهوری اسلامی هرگز با رضایت به هیچ کدام از خواست‌های معلمان تن نخواهد داد.

بنابر این معلمان تنها با اتحاد گسترده‌تر، تداوم مبارزه و گسترش آن از جمله با دست زدن به اعتصاب سراسری که بخش بزرگی از معلمان در آن شرکت کنند، می‌توانند سنگر به سنگر پیش رفته و دولت جمهوری اسلامی را وادار به عقب‌نشینی سازند. همیشه گفته‌اند که حق گرفتاریست نه دادنی و این در مورد دولت جمهوری اسلامی کاملاً صدق می‌کند.

سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن حمایت از مبارزات و خواست‌های معلمان، خواستار تحقق فوری و بدون قید و شرط تمامی خواست‌های آن‌ها می‌باشد.

سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن محکوم کردن اقدامات دولت جمهوری اسلامی در دستگیری و تهدید معلمان خواستار آزادی فوری تمامی معلمان و کارگران زندانی و بازگشت به کار تمامی آن‌ها می‌باشد.

سازمان فدائیان (اقلیت) معلمان را به گسترش مبارزه و اتحاد با دیگر زحمتکشان جامعه به ویژه طبقه کارگر برای رهایی از شرایط کنونی که محصول مناسبات سرمایه‌داری و نظام سیاسی آن که رژیم جمهوری اسلامی است فرا می‌خواند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۶ مهر ۱۳۹۴

کار – نان – آزادی – حکومت شورایی